

en pædofilidømt løslades. Så det er et ikkeeksisterende problem, Dansk Folkeparti prøver at løse.

En opringning til dem, der faktisk ved noget om det her, afslører, at Dansk Folkepartis ønske allerede i dag er opfyldt, og i de få tilfælde, hvor man ikke anvender behandling som vilkår, kan det f.eks. være på grund af psykisk sygdom, hvor et behandlingsvilkår måske oven i købet ville blokere for at kunne fastsætte nogle andre og mere fornuftige vilkår. Så SF vil stemme nej til forslaget.

Til gengæld vil vi gerne være med til at sikre, at vi får gode behandlingsprogrammer og -pladser nok, og det vil vi rejse under udvalgsbehandlingen.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 16:22

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Det var et meget interessant indlæg, specielt efter at fru Karen Hækkerup sagde, at det åbenbart kun var regeringen, der syntes, at alting var i orden. Det ser ud til, at det så ikke kun er regeringen. Der er faktisk et bredt flertal i Folketinget, der har den opfattelse, at tvang ikke er vejen frem, når vi taler om behandling.

Hvis behandlingen skal give nogen mening, er det vigtigt, at man er motiveret for den. Det er vigtigt, at man går ind i behandlingen med det forsæt, med det ønske, at behandlingen skal have en virkning, og at man ikke gør det på skrømt, fordi det er et krav, man ikke kan komme uden om, eller bare gør det for at få det overstået hurtigst muligt, men i øvrigt ikke tager noget som helst til sig undervejs. Det giver jo ikke meget mening, for så er det bare et spørgsmål om, at de pågældende mennesker bliver opbevaret på den lokalitet, hvor behandlingen foregår, men hvor de mentalt slet ikke er til stede, og så giver behandling jo ikke nogen mening.

Det, der er væsentligt og helt afgørende, når man giver behandling, hvor man skal prøve på at adfærdsregulere, ændre på folks måde at handle og tænke på, er jo, at de er motiverede for det og går ind i det med åbent sind, for ellers er det jo nærmest umuligt at få til at virke.

Fra konservativ side er der ingen tvivl om, at vi også har den opfattelse, at seksuelle overgreb på børn er forfærdeligt og modbydeligt. Det er

helt uhørt, at der overhovedet er nogen, der kan finde på at gøre børn fortræd, og derfor er det også vigtigt, at man i forbindelse med de her sager sørger for, at der er en meget hård og konsekvent retspolitisk linje, at vi straffer – også straffer hårdt – i de her sager, og den tid, hvor de dømte så sidder bag lås og slå, skal selvfølgelig bruges optimalt og positivt til at sørge for at sikre noget behandling til de her mennesker.

Der er ingen tvivl om, at de har brug for behandling, for man kan ikke være helt rask i sit lille hoved, hvis man foretager overgreb på børn. Det kan man simpelt hen ikke være efter mine begreber, og derfor skal behandlingen selvfølgelig være en ting, som følger helt naturligt af det, at man får sin dom. Så vi skal sikre behandlingen, en god og effektiv behandling, og vi skal også sikre behandling som et vilkår for prøveløsladelse. Vi skal stille det som et klart krav for prøveløsladelse, at de indgår i behandling, og sådan er det jo faktisk også i dag. Altså, som hovedregel er det jo et krav, man stiller i langt de fleste tilfælde, og et krav, som bliver opfyldt. Selv når det handler om folk, der ikke er motiverede, arbejder man jo fortsat målrettet på at gøre dem motiveret til det, og det lykkes jo rent faktisk også i nogle tilfælde, at man, inden de pågældende bliver løsladt eller prøveløsladt, får dem overbevist om, at de skal indgå i et behandlingsforløb.

Så det, der er sagen, er, at vi sådan set er enige i intentionen i forslaget her, nemlig at pædofilidømte skal modtage behandling, inden de bliver prøveløsladt, og at det skal være et krav inden en prøveløsladelse, men vi er ikke enige i, at det skal være så restriktivt, at det altid, hundrede procent og hele tiden er et krav, for der kan være nogle særlige sager, hvor det ikke giver mening, eller hvor det ikke er hensigtsmæssigt, og hvor det måske er nogle andre ting, der skal til.

Derudover vil vi fra konservativ side til staidighed arbejde for, at der kommer bedre mennesker ud af fængslerne, end vi putter ind i dem. Det, der er meningen med det hele, må være, at det ikke bare er en opbevaring, men at vi rent faktisk bruger tiden fornuftigt til at prøve at få nogle bedre mennesker ud af fængslerne, end der kommer ind i dem, ikke mindst nogle mennesker, som afholder sig fra at begå kriminalitet, når de kommer ud i det fri, hvad enten det er som prøveløsladelse, eller det er, når de har udstået hele straffen. På det grundlag kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.